

N:o 2.

Ank. till Riksd. kansli den 25 februari 1895, kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af § 3 uti instruktionen för Riksdagens revisorer af stats-, banko- och riksgäldsverken.

Enligt § 72 riksdagsordningen välja Riksdagens revisorer sjelfve inom sig ordförande, hvilken eger afgörande röst, derest, vid omröstning, rösterna i något fall äro lika.

Sedan herr *Cavalli* i en inom Första Kammaren väckt, till konstitutionsutskottet hänvisad motion (n:o 5) föreslagit sådan ändring i nämnda grundlagsbestämmelse, att den revisorernas ordförande tillkommande utslagsröst blefve upphäfd, har herr *Cavalli* i en inom samma kammare väckt, till förberedande behandling af det sammansatta stats- och bankoutskottet öfverlemnad motion (n:o 6), med anförande, att, om berörda förslag vunne bifall, en ändring i § 3 af instruktionen för Riksdagens revisorer af stats-, banko- och riksgäldsverken den 19 maj 1893 blefve erforderlig, hemställt, att § 3 i oförmälda instruktion, hvilken paragraf nu lyder: »Om under revisorernas öfverläggningar skiljaktiga meningar uppstå och omröstning begäres, skola revisorerna till protokollet afgifva sina röster med afgörande röst för ordföranden, då rösterna äro lika; hvarje revisor dock obetaget att mot beslutet anmäla reservation» måtte erhålla följande förändrade lydelse: »Om under revisorernas öfverläggningar skiljaktiga meningar uppstå och omröstning

begäres, skola revisorerna till protokollet afgifva sina röster. Om der-
vid finnes, att rösterna äro lika, skall omröstning med slutna sedlar an-
ställas. Vid sistnämnda omröstning bör alltid en sedel uttagas och förseglas,
hvilken öppnas endast i det fall, att rösterna vid sammanräknandet befinnas
lika delade. Är pluralitet redan vunnin, bör den aflagda sedeln genast
ouppbruten förstöras.

Hvarje revisor är det obetaget att mot beslutet anmäla reservation.»

Då, såsom motionären jemväl erinrat, den sålunda föreslagna
ändringen af instruktionen för Riksdagens revisorer förutsätter, att §
72 riksdagsordningen erhåller annan lydelse än den nuvarande, men
motionärens förslag härom, derest det skulle vinna bifall, ej kan vid
denna riksdag slutligen antagas, utan allenast förklaras hvilande till
vidare grundlagsenlig behandling, samt följaktligen den nödvändiga
förutsättningen för den af motionären förordade ändring af nyssnämnda
instruktion ej kan under riksdagens lopp inträda, får utskottet hemställa,

att herr Cavallis ifrågavarande motion ej må till
någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 25 februari 1895.

På det sammansatta utskottets vägnar:

HUGO TAMM.